

har afgjørende Stemme i Tilfælde af Stemmelighed, kort sagt, har alle de Rettigheder, der tilkommer den, der er Hovedet for en Corporation, og at der ikke ved Siden deraf kan opretholdes et selvstændigt Borgerrepræsentantskab med eget Locale, egne Protokoller, egen Formand og Viceformand og med Ret til at tage ene og selvstændig Beslutning. Det kan altsaa gjerne være, at vi kunne komme til — det er muligt, at jeg selv maa være i det Tilfælde at foreslaae det — i alt Fald i alle de mindre Kjøbstæder, at opgive denne Adskillelse, men det kan ikke skee her, og det kan overhovedet ikke skee, uden at det gennemføres i alle sine Conseqventer. Jeg skal endnu kun særligt bemærke, at selv om man kunde tilføie ved et Endringsforslag til Lovforslaget, hvad jeg her har sagt, er Sagen ikke gjort dermed; thi det staaer i et ganske andet Sammenhæng med Beslutninger, Erklæringer og Administrationen af Kjøbstædernes kommunale Bestyrelse og vil medføre og faae Indflydelse paa alle de Love, hvorved der er tillagt Borgerrepræsentantskaberne særlig Myndighed, s. Ex. for en stor Deel af de Valg, der ikke ere tillagte den samlede Communalbestyrelse, men derimod Borgerrepræsentantskabet selv; det er altsaa at slaae over fra et System til et andet, og det kan ikke skee i en Haandevending, uden at være sig isart bevidst de Conseqventer, det vil medføre, søge at drage den fulde Nytte af det nye System og afværge de Ulemper, som dermed kunne være forbundne; thi det gamle System har ganske vist ogsaa sine store og bestemte Fortrin. Naar jeg altsaa skal resumere min Mening om dette Forhold, saa troer jeg, at Meningsforskjelligheden hidrører deraf, at man i Magistratspersonen, fordi han er kongevalgt, ikke seer Andet end den, der paa Statens Begne fører Tilsyn med Communen, hvilket naturligvis Ingen vil bestride, og at man overseer, at han tillige er en væsentlig og vigtig Communalembedsmand, ja en saa væsentlig og vigtig, at han factist ikke paa nogen Maade kan undværes. Dette Sidste vil ganske vist være den naturlige Følge af dette Forhold, om man end maaskee kan paapege en enkelt Kjøbstad, hvor det ikke er Vedkommende fuldt bevidst, at han staaer i Communen og paa Communens

Begne, og at den kommunale Selvstændighed og den kommunale Selvforsyrelse ikke blot ikke staaer fjendligt overfor ham, men at han tværtimod er dens naturlige Bærg, da det er ham, der drager den største Fordeel deraf, fordi han maa finde det ganske anderledes tilfredsstillende at være Hovedet for en uafhængig Corporation end at være, om jeg saa maa sige, en fra Regeringen udsendt Polititilsynsmand. Det er denne Dobbeltthed hos den nuværende Magistratsperson, som gjør, at maaskee enkelte Magistratsmedlemmer, og maaskee ogsaa enkelte ærede Medlemmer her i Rigsdagen, for meget fæste Diet paa Tilsynsvættens Afhængighed af Statsmagten, og for lidet paa Betydningen af den kommunale Selvforsyrelse og den Uafhængighed, som deri skal gjøre sig gjældende. Jeg kan altsaa, idet jeg med den ærede Ordfører er enig i, at Lovforslagets Forhold til de øvrige almindelige Spørgsmaal om Udvillingen af vore kommunale Love rettest henhører under tredie Behandling, tiltræde Fleertallets Forslag i alle dets Punkter.

Ordf. Det Lovforslag, som her foreligger, angaaer 2 Paragrapher i den ældre Communalanordning, af hvilke den første Paragraph, nemlig § 17, bestemmer, at: „Udi alle kommunale Anliggender, Kjøbstadens Eieendomme og Indretninger, Indtegeter og Udgifter vedkommende, der ikke ved nogen særlig Bestemmelse ere unddragne den sædvanlige kommunale Forvaltning, er de eligerede Borgere Medvirkning nødvendig, saa at Magistraten eller Byfogden ikke uden deres Samtykke kan tage nogen Beslutning“. Med Hensyn til, hvad denne Beslutning gaaer ud paa, altsaa, hvor stor en Raadighed de kommunale Autoriteter besidde, da vil det sees, at det ikke er § 17, som bestemmer dette, men derimod andre Paragrapher i Communalloven, saaledes at nye Bestemmelser til § 17 ikke give nogen udvidet Myndighed for Communalbestyrelsen med Hensyn til at tage Beslutninger; thi, naar Communalbestyrelsens 2 Dele, nemlig Magistraten og Borgerrepræsentationen, ere enige, kommer den Lov, som her er Tale om, aldeles ikke til Anvendelse. Den gaaer kun ud paa at frembringe et større Antal Tilfælde, hvor Commu-